

смѣрть-тѣ си въ 337 год. ся покрѣсти, не желаше вече да ся облѣче въ багреницѣ-тѣ, нѣ останѣ облѣченъ съ бѣлы-тѣ си дрѣхы съ кои-то бѣше ся крѣстиль. Въ Христіанскѣ-тѣ цѣрквѣ, на коуж-то той най-първо даде спокойствіе и покровителство, негово-то име не ще да ся заборава скоро. Подѣ царуванія-то на сына му Константинъ II-рый затвори хъ ся всичкы-тѣ языческы храмове и жъртвуванія-та на идолы-тѣ съ смѣртно наказаніе ся забрани хъ. Нѣ неговыи послѣдователь царь *Иулианъ* (361 г.) бѣше на другѣ мыслѣ, и ся трудеше да възобнови пакѣ язычество-то.

Той даде на язычници-тѣ загубены-тѣ имѣ права, и свободѣ да си съзыждатѣ храмове, даде на тѣхъ исклучително всичкы-тѣ публичны длѣжности и изяви на христіаны-тѣ по всякой начинѣ негово-то прѣзираніе. Ако и не бѣхъ явно гонимы отѣ него, — за това той бѣше твѣрдѣ мѣдрѣ — ; нѣ и нѣмахъ отѣ него покровителство, кога-то негови-тѣ намѣстници гы притѣснявахъ. Въ враждѣ-тѣ си противъ Христа той намисли, да съгради разваленный храмъ въ Іерусалимѣ, за да уничтожи съ това прѣдреченіе-то (Лук. 21, 24). Нѣ онзи, кого-то той прѣзираше, бѣше по-силень отѣ него, и уничтожи прѣдпріятіе-то му. Кога-то работници-тѣ захванъхъ да копажтѣ, извирахъ огненны пламыци отѣ земѣ-тѣ кои-то разорихъ тѣхнѣ-тѣ работѣ; и слѣдѣ като ся повтори това нѣколко пѣти, тѣ бѣхъ принудени да оставятѣ работѣ-тѣ си. Самъ царь-тѣ наскоро слѣдѣ това быде